

Een geroepene moet een heilige zijn

Misschien vraag je jezelf wel eens af of God je roept om voorganger te worden. Je komt er niet los van. Wellicht heb je ouders en vrienden laten delen in de gedachten en gevoelens die je hierbij hebt. Dan kan het bijna niet anders of je bent geconfronteerd met een aantal vragen die te maken hebben met de kwaliteiten die je voor dit werk nodig hebt. Kan ik boeiend spreken? Kan ik goed met mensen omgaan, óók in moeilijke situaties? Kan ik leiding geven? Ben ik stressbestendig? Heb ik de intellectuele mogelijkheden om een theologische opleiding te volgen? Allemaal vragen die heel serieus genomen moeten worden! Vragen die diep boren in je persoonlijkheid en aanleg. Maar ze raken niet tot in het hart van een roeping. Een getalenteerde, succesvolle kerkelijke beroepsuitoefenaar is niet per definitie een geroepene. Het geheim van een roeping moet je niet zoeken in de geroepene, maar in Degene die roept. Een roeping wordt niet bepaald door jouw persoonlijke eigenschappen en kwaliteiten, maar door die van God. Daarom kun je zeggen: een geroepene moet in de eerste plaats uit eigen ervaring iets weten van Gods heiligheid!

Heiligheid: Gods aparte klasse

Sommige mensen zijn uniek. Ze zijn eigenlijk met niemand te vergelijken. Ze zijn een klasse apart. De sportwereld kent zulke figuren. En de kunst. Zo zijn er vele grote componisten geweest, maar slechts één Mozart. Hij was een klasse apart! God is ook een klasse apart. Zoals Hij is, is er geen tweede. Hij is de schepper van hemel en aarde. Hij laat mensen niet vallen, maar blijft hen trouw. Zelfs toen Hem dat het leven van zijn eigen Zoon kostte. Kom daar verder eens om! God is gewoon een klasse apart. Die aparte klasse is zijn heiligheid. Het Bijbelse woord -heiligøbetekent: -apart zijnø In een roeping van God krijg je te maken met Iemand die volstrekt apart, enig in zijn soort is. Hij roept je tot zich. Om aan zijn kant te komen. Daarmee word je geroepen apart te zijn, zoals Hij apart is. Een roeping is roeping tot heiligheid.

Heiligen: een soort apart

De geschiedenis van de christelijke kerk kent mannen en vrouwen die een soort apart vormen. Ze waren uniek, omdat God hen riep in het leven aan zijn kant te komen staan. De vorig jaar overleden moeder Theresa was zo iemand. Ze was geroepen tot een leven waarin iets zichtbaar werd van Gods unieke liefde voor de verschoppelingen van een samenleving. Corrie ten Boom was zoø mens. De manier wijze waarop ze haar kampbeulen vergaf, bepaalt je bij God. Er zijn nog veel meer van zulke namen te noemen: Albert Schweitzer, Martin Luther King. Dat zijn de grote namen. Van de meeste heiligen zijn de namen slechts in een kleine kring bekend. Maar daarom zijn ze niet minder heilig. Heiligen zijn door God geroepen om te delen in zijn apartheid. Die apartheid is hun kracht. Daardoor fascineren ze. Ze doen een appèl op je, waar je niet onder uit komt. Ze roepen in mensen heel diepe gevoelens op. Van afschuw over onrecht. Van hoop op een betere wereld. Van verlangen naar een leven van liefde, toewijding en dienst. Van verlangen naar God en het leven zoals Hij dat bedoelt. Hun apartheid trekt je over de grens van een leven van aanvaarding van, en aanpassing aan, de status quo. Ze inspireren tot navolging. Ze zetten aan tot radicale keuzes. Ze geven de moed om in deze wereld een beetje gek te zijn. Want heiligen zijn altijd een beetje gek. Dat heeft te maken met de dwaasheid van het evangelie (1 Cor. 1:21). Een heilige is een mens door God geroepen om aan zijn kant apart in het leven te staan, met al zijn/haar kwaliteiten, eigenschappen, opleiding, bekwaamheden, enz. Voor een roeping is dat apart-staan fundamenteeler dan die eigenschappen, kwaliteiten en wat dies meer zij. Het geeft die eigenschappen en kwaliteiten een goddelijke werkingskracht.

Hoe kom je er achter?

Een roeping moet je horen. Dat vraagt stilte. En zelfonderzoek. Er zijn zoveel stemmen, om je heen en in je eigen hart! Het is vaak een lange weg om uit te maken of je geroepen bent. Er is geen checklist voor te geven. Maar in ieder geval gebeurt er iets in je. Een roeping doet iets in je meetrillen: liefde voor God en mensen, liefde voor de gemeente, bereidheid om jezelf te geven, de verwachting dat mensen zullen veranderen. Roeping kan ook angst oproepen. En het besef van eigen onmacht en onwaardigheid. De Bijbel geeft daar vele voorbeelden van. Maar ook in zoø reactie gebeurt er iets in je! Je wordt echt aangesproken. Een afwerende reactie die diep weg komt, is in de Bijbel vaak het begin van een leven in dienst van God. Denk aan Mozes (Ex. 3:11), aan Jesaja (Jes. 6:5) en aan Petrus (Luc. 5:8).

O.H. de Vries